

VERBEELDINGSROUTE 2024

Museum de INGang en
Scheldeboulevard Terneuzen

CATALOGUS

CATALOGUS

aan poel psele

VARENDE BROEDPLAATS PRESENTATIES

MUZIEK
THEATER
BEELDENE KUNST
FILM
ERVARINGEN

VRIJDAG 19 JULI

14:00 - 20:00

ZEILSCHIP DE VRIJBUI TER

KADE PORTAAL VAN VLAANDEREN, TERNEUZEN

Een samenwerking tussen Toonbeeld Terneuzen, Vrijbuit Zeilen, Stichting Door de Wind en de Vleeshal Middelburg

Verbeeldingsroute Terneuzen

20 juli tot en met 13 oktober 2024

Voorwoord

Probeer eens een moment van geluk en verwondering uit je herinnering op te roepen. Grote kans dat je jezelf weer terugziet op het strand, speurend naar schelpjes en krabbetjes, je vingers borend in het zand, het zand dat je huid schuurt door de wind.

Wat zag en vond je veel aan die vloedlijn. Een stuk hout was een gezicht, de schelpen waren de dakpannen van je kasteel, het zeewier was voor in de soep.

Aanspoelsels!

De kunst van het verbeelden komt volledig tot zijn recht met dit thema. En dat maakt het heerlijk om de Scheldeboulevard ermee aan te kleden. Van een mammoet tot een strandvlo, van een ijzeren kiepwagentje tot de plastic bollen die symbool staan voor het plastic dat vanuit de zee zijn weg vervolgt aan de kustlijn.

De Verbeeldingsroute is dit jaar uitgebreid met een binnenexpositie in het tijdelijke kunstmuseum de INGang, waar professionals én eigen cursisten een geweldige plek hebben om hun werk te tonen.

De opening van de Nieuwe Sluis op 11 oktober 2024 is een grote mijlpaal voor Terneuzen. De Verbeeldingsroute zwiert daarom richting het sluzencomplex en blijft tot en met 13 oktober staan.

We danken alle kunstenaars voor hun prachtige inbreng en de fijne samenwerking. Het kunstenaarscollectief van Joseph Pannecoucke levert opnieuw een mooi aandeel. Wat een bijzondere en hechte samenwerking is dat, dank daarvoor. De blijvende financiële steun van de gemeente en de provincie Zeeland is onontbeerlijk en waarden we bijzonder. En natuurlijk alle lof en credits voor het team van Toonbeeld dat dit elk jaar weer klaarspeelt.

We zijn op weg naar de 25e editie, een jubileum! Daar kijken we nu al naar uit. Maar eerst laten we iedereen graag genieten van deze. Ervaar in Terneuzen deze zomer momenten van geluk en verwondering.

Nynke van der Ploeg
Directeur-bestuurder Toonbeeld

VERBEELDINGSROUTE 2024

De zee geeft en de zee neemt.
De constante wisselwerking tussen eb en vloed.
De kust neemt af of de kust neemt toe,
afhankelijk van de stroming.
De stroming en het leven...
Aanspoelsels, een merkwaardig woord,
een tongbreker, wat de stroming doet aanspoelen.
Vaak ook merkwaardige zaken, vervormd door het water.
Een stukje hout met wat letters erop, Br..
Verwondering, waar komt dat vandaan?
Een verdronken bootje? Containerschip?
Je verbeelding slaat toe...

Als je langs de spoelende waterlijn loopt, vind je van alles:
kwallen, krabbetjes, garnalen, schelpen, oesters, piepschuim,
touw in allerlei kleuren, pluis, door het water afgeronde stenen,
hout, afgesleten tot fantasierijke vormen. Een wonderlijke eigen
wereld, niet alles natuurlijk of goed voor het milieu;
door mensen in het water gekiept, zonder nadenken...

Aanspoelsels kunnen van alles zijn en je vindt ze overal.
Je kunt ze verwonderd oprapen, mee naar huis nemen,
een verzameling maken, of ze opnemen in een eigen kunstwerk.
Resultaat van verbeeldingskracht. Dit jaar laten de kunstenaars
op de boulevard en in museum de INGang zien wat er in hun
hoofd is aangespoeld en hoe zij dat hebben vormgegeven in
een nieuw sprankelend kunstwerk. Deze zomer te bewonderen
op de verbeeldingsroute, nu uitgebreid richting de sluizen en
t/m oktober! Extra lang genieten dus!

Ramon de Nennie,
team verbeeldingsroute
toonbeeld

de route

VERBEELDINGSROUTE 2024

BEELDEN

1	Wim Bakker Deining	10
2	Bert van Acker << iedereen kijkt er naar uit >>	12
3	Wouter Goudswaard Talitrus saltator	14
4	Rolf Mulder abstracte beelden en reliëfs	16
5	Julie Verhelst dans les vagues	18
6	Hein Verwer ARKE NOACH (opnieuw de boot in)	20
7	JO Studio Shifting grounds	22
8	Annick Vanden Abeele Waste of Plastic	24
9	Gilles Dedecker Smoked Fossiles and Beach Wanderers	26
10	Dennis Klip Lost and found	28
11	Lucie de Groen Bezoeker uit de Noordzee	32
12	Veerle de Smet Wolf and Lamb	34
13	Jade Moerbeek en Danique Poortvliet Zeegloed	36
14	Eef de Graaff Propellerfiguren	38
15	Kees Wijker Wagentje op weg naar zee	42
16	Olivier Loos Le Planeur	44
17	Sam Eeckhout # 5	46
18	Eef de Graaff Boomfiguur	48

VLAGGEN 50

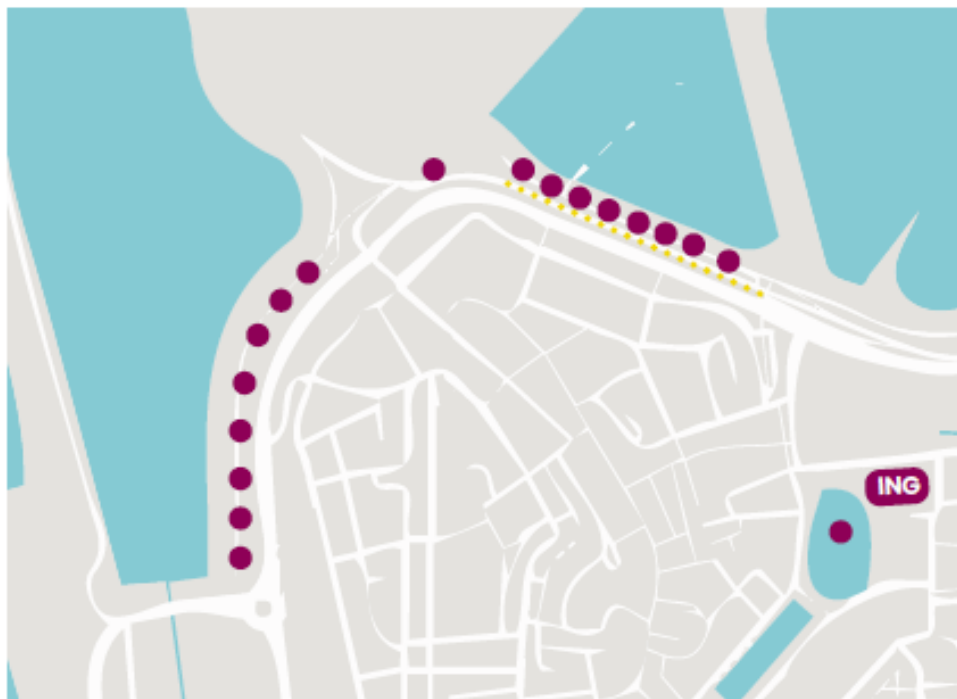
Lisanne Douma | Kianoos Gerami | Ramon de Nennie

GEDICHTEN, samengesteld door Tijs van Bragt 56

Anna de Bruyckere | Annemieke Gerrist | Wim Hofman
André van der Veeke | Johanna Kruit | Adriána Kóbor
Tijs van Bragt | Dinie Sophie Fintelman | Mario Molegraaf
Jan J.B. Kuipers | Hans Warren | Rezan Habash
Roger de Jong | Cathrien Berghout

museum de INGang 66

- Rolf Mulder | werken
 - Roger van der Veken | Sounddouche
 - Andrea Janssens | schilderijen
 - Juliette Dieudonné | keramiek
 - Anne Mannaerts | sculpturen
- } ook te zien in
de Passerelle, Stadhuis

museum de **ING**ang

Ook te zien:

- werk van scholieren ART LAB, ToonBeeld
- werk van volwassencursussen/ateliers,
Toonbeeld

Wim Bakker [1]

Deining

Silhouetten deinen op de wind.

Zijn ze op drift?

Aangespoeld?

Doelloos?

Een huisvorm is dichtbij.

Een veilige haven?

Bert van Acker [2]

A.Abeel

<< Iedereen kijkt er naaruit >>

We kijken met zijn allen

Naar de dingen die er beter niet zouden zijn

Niet hadden of zouden mogen gebeuren

We kijken met zijn allen ernaar uit

Dat het weldra opnieuw beter word

Niet in detail uitgewerkt

Maar gewoon goed aangezet

Is de start van een nieuw begin

"Het beeldhouwen was voor Bert een onthaasting voor de globalisering en de overgereguleerde architectuur."

Wouter Goudswaard [3]

Talitrus saltator

Er spoelt van alles aan op het strand. De Talitrus saltator, beter bekend als de strandvlo, is er dol op! Hij is een natuurlijke schoonmaker van het strand en zorgt voor het afbreken van zeewier. Daardoor komen er voedingsstoffen in de bodem en zo kunnen er planten groeien. De strandvlo zelf is op zijn beurt dan weer een belangrijke voedselbron voor de vogels die op het strand leven. De strandvlo houdt niet van mensen en machines, die het strand té goed schoonmaken. Zo is er minder zeewier, dus minder voedsel voor de zandvlooien en uiteindelijk minder voedsel voor de vogels.

Gun de vrolijke, acrobatische strandvlo z'n aanspoelsels, hij zorgt zelf wel dat het opgeruimd wordt...

"Gun de vrolijke, acrobatische strandvlo z'n aanspoelsels, hij zorgt zelf wel dat het opgeruimd wordt..."

Rolf Mulder [4]

Mijn abstracte beelden en reliëfs ontstonden tot 10 jaar geleden vooral uit reststukken en materialen die ik langs de weg of op het strand vond. Tegenwoordig beperk ik mijn materiaalgebruik tot staal. Uit de resten die ik overhoud na elk project ontstaan nieuwe beelden en reliëfs.

Zo zit er vaak wat 'dna' van het vorige beeld in het volgende beeld. Door de abstracte inkttekeningen die ik 6 jaar geleden ben gaan maken is mijn ruimtelijke werk steeds kleurrijker en meer organisch geworden.

De titels die ik aan mijn werk geef kunnen een uitnodiging en een hulp zijn bij het 'lezen' van mijn werk, maar uiteindelijk streef ik naar volkomen abstractie.

Zoals een boom niets anders dan een boom voorstelt. Zo moeten mijn beelden beelden blijven zonder verhaal of betekenis.

**"Er zit vaak wat 'dna'
van het vorige beeld in
het volgende beeld"**

Julie Verhelst [5]

Dans les vagues

Een vrouw één geworden

Met de golven

De stroming van het water

Vertaalt zich in de sporen

Van de beitel

Het aangespoelde is

Confronterend voor de geest

Hein Verwer [6]

ARKE NOACH. (Opnieuw de boot in)

God is een onderzoek gestart om te redden wat er te redden valt van zijn levende have op aarde. Advies Buro - Advies Buro heeft een adviserende rol gekregen bij het ontwikkelen van een nieuw voor het inschepen. Door de vele eeuwen is het aantal verschillende soorten stevig toegenomen, zodat een nieuw plan van aanpak gerechtvaardigd is. Door de dreiging van het stijgende water roept dit wel om een gedegen en snelle aanpak.

Hergebruik van materiaal en een minimale ecologische voetafdruk bij het bouwen staan hoog in het vaandel bij de opdrachtgever. Hiermee is in het nieuwe plan terdege rekening gehouden. Advies Buro - Advies Buro heeft een eerste prototype 'ARKE' ontwikkeld met hergebruikte materialen als voorbeeld voor een hele vloot die nodig zal zijn om alle schepselen mee te nemen en droog te houden.

Kleinschaligheid staat bij deze operatie voorop, zodat er lokaal gebouwd en verzameld kan worden. Hierdoor wordt afhankelijkheid voorkomen van grote logge industrieën en overheden, die in het verleden al hun negatieve bijdragen bij het probleem van de zeespiegelstijging hebben laten zien.

Wat betreft de volgorde van inscheping wordt met klem geadviseerd de bijgeleverde rode lijsten te gebruiken.

"D
wo
die
tot
ge

De lessen die getrokken konden worden uit het inschepen van alle varen op één grote Ark hebben tot wijzigingen in het oude plan geleid."

JO studio [7]

Shifting Grounds

Waar eenheid niet eenzijdig is

De zeespiegel dient als scheidingslijn tussen lucht en water. Het uiterlijk van het water wordt gevormd door licht, het verschijnt en verdwijnt en heeft grote invloed op hoe wij het water zien. De zee toont ons een oneindigheid aan kleuren, vormen en gedaantes.

De zee van de nacht is niet te vergelijken met het water van overdag. Waar het 's nachts zijn kleur verliest, ontstaat er overdag een spiegelend oppervlak. Een esthetisch samenspel tussen licht en water, die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

In dit werk presenteert JO studio een abstracte vertaling van hun kijk op het water. Met als focuspunt de esthetiek die het hen toont. Een samenspel tussen materiaal en licht dat vanuit geen enkel oogpunt hetzelfde lijkt, het vraagt de kijker langer stil te staan en te ontdekken. De kleuren van het werk veranderen met het moment van de dag, waarmee een nieuwe beleving wordt gevormd.

"De kleuren van het werk veranderen met het moment van de dag, waarmee een nieuwe beleving wordt gevormd."

Annick Vanden Abeele [8]

Waste of Plastic

Aan de oevers van rivieren

Aan de vele stranden

Plastic in alle vormen en facetten

Verlies van ladingen,

Dozen ,zakken, boxen gaan stuk

De kleine plastic bolletjes

Leiden hun eigen leven en vervolgen

Jammer genoeg hun weg.

kunstenarscollectief Joseph Pannecoucke

Gilles Dedecker [9]

Smoked Fossiles and Beach Wanderers

Ik ben geïnteresseerd in welke imaginaire fossielen we kunnen aantreffen hier in Terneuzen. Naast de duidelijke vispopulatie, is er ook een Zeeuwse zoutboer die z'n zout rookt. Vandaar dat ik aan gerookte fossielen moest denken. Gerookt op verschillende manieren. Niet alleen boven een vuur, maar ook aan de hand van een schoorsteen of een barbecue. Als wandelaars laten we ook onze sporen na. Dit zit ook in de tekeningen verwerkt aan de hand van toevallige associaties.

**"Ik creëer een eigen
visie van de wereld die
ik waarneem."**

Dennis Klip [10]

Lost and Found

De prehistorische vondsten die tijdens de bouw van de Nieuwe Sluis zijn gedaan, hebben lang door mijn hoofd gespookt. Ik kon me haast niet voorstellen dat tienduizenden jaren geleden mammoeten liepen over wat nu de zeedijk is. Door deze vondsten vroeg ik me af wat er nog meer in de buurt te ontdekken valt. De omgeving en het landschap van toen staan in groot contrast met het digitale tijdperk waarin we nu leven. Net als water dat komt en gaat, heeft het verleden grote sporen in ons landschap achtergelaten. Het is daarom extra belangrijk om een nieuwe betekenis te geven aan de dingen die zijn achtergebleven. En zo nu en dan eens te kijken met een ander perspectief om zo tot nieuwe inzichten te komen.

In dit werk, gemaakt van gerecyclede materialen, neem ik jullie mee terug in de tijd. Hoe zag het leven en onze omgeving er toen uit? Welke sporen laten wij achter? En hoe inspireren onze sporen anderen om iets nieuws te creëren? Stel je voor hoe Terneuzen er over tienduizenden jaar uit zou zien.

**"Ik kon me haast niet voorstellen
dat tienduizenden jaren geleden
mammoeten liepen over
wat nu de zeedijk is."**

Lucie de Groen [11]

Bezoeker uit de Noordzee

Lucie is één van de kunstenaars die een bootje beschildert.

**"Tijdens de coronapandemie
maakte ze van 't Zwin strand
haar atelier."**

Veerle De Smet [12]

Wolf en Lamb

Dit werk symboliseert de dualiteit en tegenstrijdigheden die kunnen bestaan binnen een individu.

Het suggereert dat we voorbij onze interne tegenstellingen en tegenstrijdige impulsen moeten kijken om tot inzicht en gedragsverandering te komen die nodig zijn voor een duurzame toekomst. Het geeft aan dat introspectie en zelfreflectie essentieel zijn om transitie te maken.

**"introspectie en zelfreflectie
zijn essentieel zijn om transitie
te maken"**

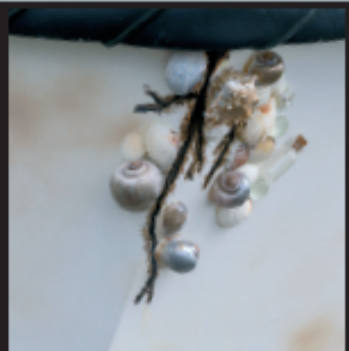
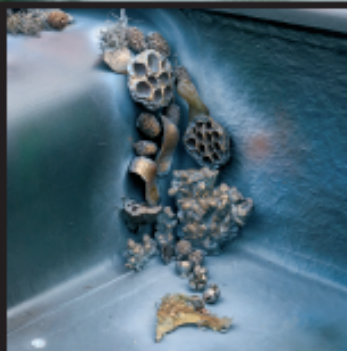
Jade Moerbeek en Danique Poortvliet ^[13]

**"je vraagt je af
hoe dit ding nog drijft"**

Zeegloed

Van een afstand lijkt onze boot mooi, maar wanneer je dichterbij komt zie je descheuren en je vraagt je af hoe dit ding nog drijft. Binnenin onthult zich de ware schade, maar temidden van de gebroken delen schijnt een soort hart, onverwoestbaar, dat zijn licht laat stralen in het donker.

Eef de Graaff [14]

Propeller figuren

Het recente werk van Eef de Graaf gaat over de mens in relatie met de natuur en zijn verwarring in digitale tijden. Zij vindt het belangrijk dat de mens met al zijn gevoelens en emoties niet ondergesneeuwd raakt in een steeds sneller veranderende maatschappij waarin negatief nieuws de boventoon voert. Het silhouet en de elementen: water, lucht, aarde en vuur blijven thema's waar ze in haar werk op voortborduurde.

"De ontwikkelingen in de transitie naar een nieuwe, meer natuurvriendelijke, duurzame samenleving spelen een belangrijke rol in de overdenkingen en het werk."

Olivier Loos [15]

Le Planeur

In de weerspiegeling van de bollen wordt de aanschouwer geconfronteerd met zijn eigen persoon. Net zoals de aanschouwer wordt geconfronteerd bij een strandwandeling van het aangespoelde afval, dat er al dan niet bewust of onbewust is terechtgekomen.

"Olivier Loos heeft een groot deel van zijn leven op zee doorgebracht, dat heeft hem geïnspireerd om met natuurelementen te gaan werken."

Kees Wijker [16]

Wagentje op weg naar zee

Kort gezegd maak ik bewegende beelden van ijzerdraad.

Maar dat kan vele kanten opgaan. De inspiratie voor de ijzerdraden werken is de gemechaniseerde wereld die ik van jongs af aan om me heen zag en die me verwonderde. Niet vanwege het nut of het gemak dat machines de mensheid bood. Nee, de verwondering zat meer in de bewegingen zelf.

Zoals ook bomen, wolken, of bloemen kunnen verwonderen. Of kleuren. Klanken ook. En vast meer.

Bij de Verbeeldingsroute zet ik een kiepwagentje neer. Robuust, mechanisch, met een lading op weg naar zee. Misschien ver weg van bewegende beelden van ijzerdraad, maar ergens ook niet: ook het karretje bestaat enkel omdat het zou kunnen bewegen. Omdat het wat zou kunnen doen. En in elk geval omdat het wat gedaan heeft.

Sam Eeckhaut [17]

#5

Soms loopt het fout

Mooi gestapelde dingen

Vallen als een kaartenhuisje

In elkaar.....

En laten hun sporen na

"Invloeden uit de computerwereld, gestimuleerd vanuit zijn opleiding als 3D-artist voor games en films, leiden tot sculpturen met een grafisch en sterk ruimtelijk karakter."

kunstenarscollectief Joseph Pannecoucke

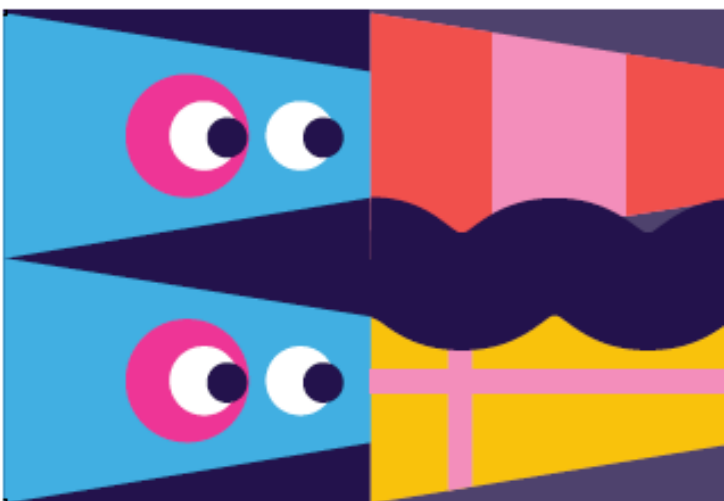

aan spoel spisels

Vlaggen

Lisanne Douma

aan spoel spisels

Vlaggen
Kianoosh Gerami

aan Spie- ls

Vlaggen
Ramon de Nennie

Zee

De oude kapitein haalt zijn dromenboek boven.
Ik breng hem thee en glanzende ogen, spreek onverhoeds
onverhuld over de man die mijn verstand vernielde
maar me deed leven ook nadat hij me verliet.

Ik breng de kapitein een woord voor verdriet
dat hij nog nooit heeft gehoord.

En ik breng hem oren
gekromde armen voor wat hij vertelt
bij zijn papieren. Zijn stem zingt, wiegende windkracht

laag over stillende, dwingende zee
een zee van muziek, een zee van zee–

soms laat ze ons varen, opent ze zich maar

soms rolt ze zich onder onze schepen
vandaan, slaat ze om, bladzijdes
die ze uitgelezen acht.

Op de bodem bewaart ze de dromen
die we nog niet aanvaardden.

Anna de Bruyckere

(uit: Voor permanente bewoning, Cossee 2020)

**Poezie op de dijk,
samengesteld door Tijs van Bragt**

Ik reed zonder zadel op een tafel

Ik reed zonder zadel op een schapenvel
dat op tafel lag

Wat moet ik doen?

Een cowboy spelen

Laat ik de wind die meegaat niet vangen

De wind daar kom ik mee

Annemieke Gerrist

Steen

Bij de slordige vloedlijn een stuk hout
met letters, geheimtaal, een vloek?

Het moet terug vanwaar het kwam.

Alles moet terug, de golven in,
de plank, de arme, vierarmige zeester,
de vieze vis, de werkschoen vol zand.

Ze beginnen met tegenzin
aan een onduidelijke tocht.

Mag alleen met mij mee een zwarte steen,
koud en nat en rond.

Hij past precies in mijn hand.

Wim Hofman

Aanspoelen*

Het ruisen waar geen riet is, het afknijpen
Druppelen, dreinen, vloeibaar geroezemoes

Gorgelen, spuwen, klappen, sissen
Kotsen dat ze klotsen noemen

Spoelen, lekken, uitlopen, indalen:
het beffen van basalt

Hoog op de vloedlijn een aangespoelde
boomstam, aangevreten door vuur en zout

Skelet van een mens die boom werd
Het water kon hem niet redden

André van der Veeke

**Aangespoeld uit de bundel Het schuimspoor van het onbereikbare.*

Vuurtoren

Ik sta heel hoog. Het lage eiland ligt
beneden, met achter me de zee.
Huizen zijn speelgoed, maar een meeuw
wordt groter vlak bij mijn gezicht.

Ik zie steeds meer, herken dezelfde dingen
die nu heel anders zijn. De wegen smal
lopen naar nergens. Herinneringen
bestaan alleen voor anderen
wanneer ik val.

Johanna Kruit

Hier ligt het braaksel van een walvis.
De kiloprijs van ambergris
is de waarde van dit gedicht.

Adriána Kóbor

aan
el
Sp
sels

koos ik de zee
dan zou ik schuivend over aarde vloeien
koos ik de aarde
dan zou ik buigen over wat de zee me gaf:

spoelende hemellichamen
zeevrucht wordt landdier -
landdier mens tot stof
zien vergaan

tussen zee en aarde
de zee kiezen
mezelf afstoten, opheffen
flüssig werden

Tijs van Bragt

storm

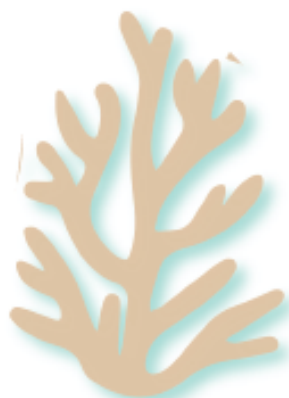
dirigent van water en bodemleven
heft de zee omhoog

uit dat torenhoog gehevene
waaien wieren, vleugelen vissen
vallen de wulken tot wees

al wordt opgeschrokt en teruggekotst

als bekkens
ruw als bekkens slaan de duinen in elkaar

Tijs van Bragt

de kunst van verlies

De tuin staat vol metaal
verroeste kurkentrekkers
ankers
gedraaid ijzerdraad
een tafelblad met een gat
een raam
kettingen die cirkels vormen
de verwrongen grimas van een oorlogsmijn
een boog
een haak
een schietlood
een lijn
een granaathuls - uit een hardnekkige oorlog
een roestige ketting - de slang bij het hek
een boei - kogelrond
dit alles komt uit de zee
gestrand op de kiezels
onverschillige dragers van wat verloren is.

Dinie Sophie Fintelman

Strandvonder

Kansloze kwal penibel plastic
golven met hun laatste kracht
meeuw houdt de wacht op de rand
van strand en schuim, schelpen
of eigenlijk schelpengruis.

Jutten is niet meer wat het was.
Nooit eens een schat laat staan
de vermaarde fles met tijding
over jou en mij dat toch toch

Mario Molegraaf

Landing

Als een individu dan toch een eiland is,
is de massa de zee die het probeert te
verzwelgen. Ze noemen haar moeder,
ingeborenen hen die in haar verdrinken.
Wie zich aan land weet te slepen en zijn vin
tot klauw benoemt, heeft onverhoeds de poëzie
ontdekt. Men weet: straks is daar zeer scherp
bewustzijn. De zee slaat neer, het duister deinst.
We leggen triomferend een rijmschema op aan
de dingen die aan het zingen slaan, verloochenen
dat met oorverdovend brullen van de branding,
overrompelen het strand met blanke verzen,
zien zelfs blonde toppen van de duinen bleken,
angst sneller lopen dan zand door je vingers.

Jan J.B. Kuipers

De schelp

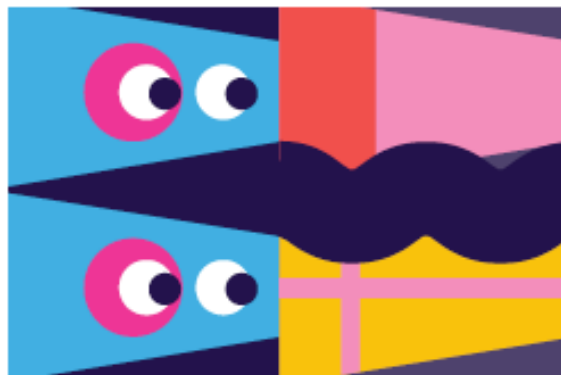
Het is lang geleden dat wij gingen
waar de golven slaan langs stervend land.
Nog ligt gebogen op mijn vensterbank
de schelp die jij raapte van het strand.

Nog ruiselt buigend riet
in de wind van een lichtloze nacht.
De vogels roepen niet
voor het open raam. Ik wacht.

Kleurloos spant weer een dag
zijn regenhemel over het land.
Slechts even giert een rauwe lach
van een meeuw over zee, over het zand.

De schelp, groot en wit op de vensterbank,
parelmoeren glinstering,
bevat het tedere ruisen
van de herinnering.

Hans Warren

Gewassen ziel

Daar op het zand
Lag mijn ziel als een schelp
En de golven sloegen op me
om me te wassen
Om dit verlangende lichaam te zouten
Om mijn vermoeide voorhoofd te wassen.
Als schuim zijn mijn zorgen verdwenen
Weggewassen door de golven als de hand
van mijn gezegende moeder.
Hoe smerig was ik voor jou, mijn liefste.
Was me als een stuk goud
Als een kind dat van de regen houdt
Zoals water de steen wast.
Was me als mijn ogen met jouw tranen
Mijn liefste

Rezan Habash

Wat ik vond

Laat ik allereerst zeggen dat het een kiezel was waar ik een fossiel in zag hoewel het een soortgenoot was onder soortgenoten. Een vinder

moest de vader of moeder worden van deze steen die op een wonder was blijven hopen zoals een zwerfhond altijd droomt van een

liefdevol thuis. Ik had dat opgemerkt hoewel ik niet oplette. Dat ik mij bukte was dus toevallig. Ik vond iets wat ik niet zocht en maakte

daarmee een kiezel gelukkig. Het woei en de zee was afzijdig, maar het lot had een werktuig gevonden en bleek wel partijdig.

Rogier de Jong

Aanspoelsels op de Kop van Schouwen

eb trekt aan mijn tenen
schelpen spelen hol/bol
in de waterlijn

de einder ziet
me staan

de spil van de ommekeer
kentert de stroom

en vragen bespugen
het gladde strand

wat als?

de zee liet
een inktblauw kwalletje
achter

Cathrien Berghout

museum

de INGang

Rolf Mulder

Andrea Janssens

Juliette Dieudonné

Anne Mannaerts

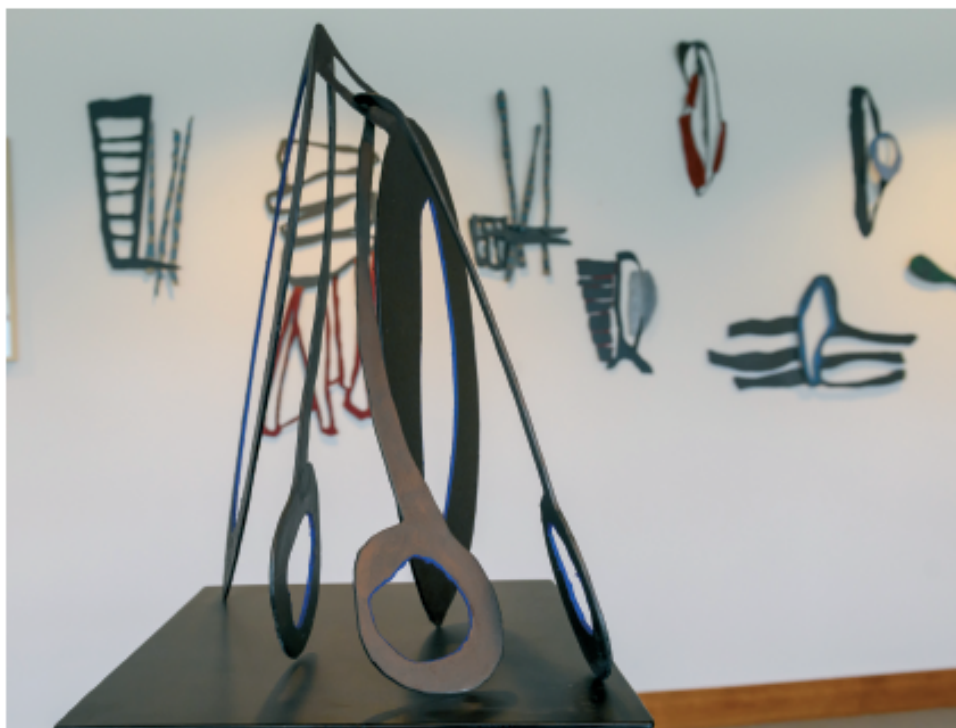

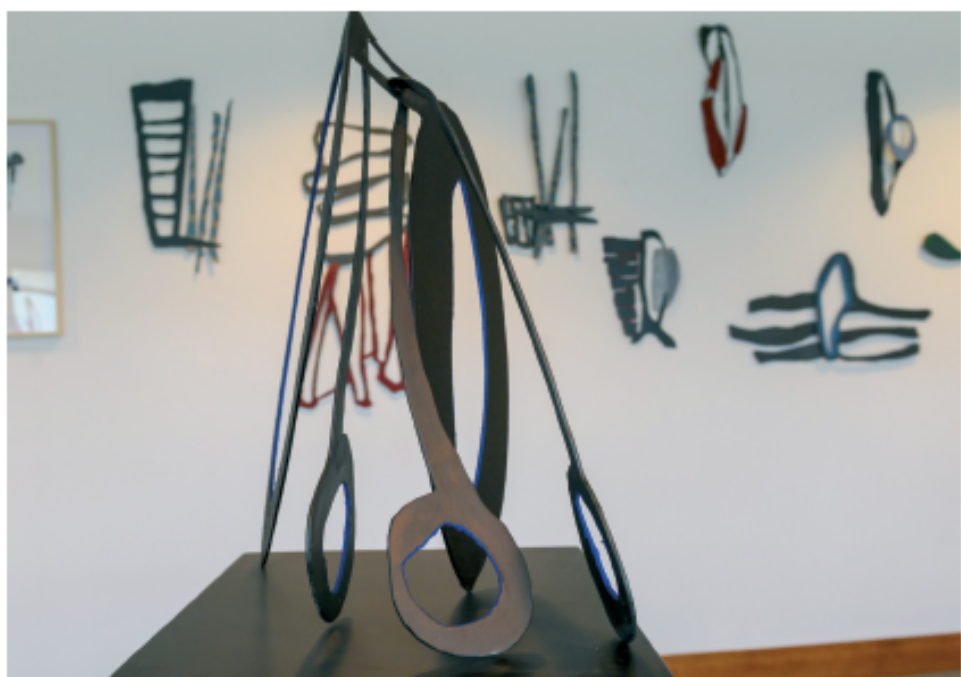
ook in de Passerelle

Roger van der Veken {sounddouche}

**aan
spoel
Spisels**

Rolf Mulder

Andrea Janssens

**"Met haar
illusionaire
beeldtaal creëert ze
op spontane wijze
een nieuwe
dromerige
werkelijkheid."**

Versnipperde knipsels

Het versnipperen, het assembleren van picturale beelden en het mengen ervan vormen een eigen beeldtaal. Het is een ventilatie van haar fantasie. Het recyclen en verknippen van oude foto's, fotografische beelden uit boeken of tijdschriften en het verkleven ervan, het plakken is haar middel om haar inspiratie op gang te brengen. Zij creëert nieuwe figuren die een geschiedenis met zich dragen maar krachtig leven in haar heden, in het hier en nu.

Haar collages zijn geen eindpunt. Zij dienen uiteindelijk als inspiratiebron om deze te schilderen en uit te vergroten op doek met acrylverf.

Juliette Dieudonné

Ik maak hoofdzakelijk sculpturale keramiek.

Wandelend over de zeedijk langs de Schelde laat ik me graag inspireren door de wereld onder en boven water.

Thuis, in mijn atelier, ga ik aan de slag met klei, engobes en glazuren.

Overigens word ik regelmatig overspoeld door andere golven van inspiratie.

**"Mallen gebruik ik niet.
Ik ga liever de
uitdaging aan."**

Anne Mannaerts

Assemblagebeelden

De ontwikkeling van Anne heeft vanaf 2012 geleid tot het maken van assemblagebeelden. Een techniek die zeker de laatste jaren in opkomst is.

Het maken van ruimtelijke beelden was eeuwenlang een kwestie van hakken in steen of modelleren met klei. De laatste techniek vooral als voorbereiding op het maken van een beeld in brons. Het maken van assemblages is als techniek in de beeldende kunst pas relatief laat toegepast. Assemblages hebben als voordeel dat in een beeld totaal verschillende materialen kunnen worden toegepast die met technieken zoals lijmen, timmeren, schroeven of lassen, tot een geheel kunnen worden samengevoegd.

De assemblagebeelden van Mannaerts roepen een magisch-realistische sfeer op door de surrealistische uitstraling die zij haar beelden meegveel van wat ze gebruikt is eerder afgedankt, maar tot een eenheid gesmeed in haar assemblages, geeft Mannaerts haar materialen een tweede leven.

"Het geheel is meer dan de som der delen."

Colofon

Verbeeldingsroute 2024

Coördinatie ToonBeeld:

Nynke van der Ploeg, Arjelen van Dijke, Ramon de Nennie, Lianne Douma

Realisatie:

Team ToonBeeld in samenwerking met de kunstenaars
Technisch team Oostkolk en boulevard (met grote dank
voor hun meedenken en noeste arbeid in zon en regen:
de onvolprezen Carlos Wauters, Gemeente Terneuzen,
Cor de Lange, Eddie de Maaijer, Marco Bisschop, Jaap
de Beer, Hein Verwer.

Kunstenaarscollectief Joseph Pannecoucke
Wielemaker Transport, DeWittePrint&Design
SuperTeamToonBeeld: Barbara de Bock,
Marco Bisschop, Vincent van Leeuwen

Catalogus

Redactie: Arjelen van Dijke, Ramon de Nennie,
Lianne Douma, Donja Odijk

Teksten: de kunstenaars & ToonBeeld

Fotografie: Wilmar Wullems

Vormgeving & productie: decreet

Met dank aan:

- de Gemeente Terneuzen, Angelo Martens, Edwin Maljaars, Brasserie Westbeer en de Stadhuisrestaurantie, de bodes Cees en Guus, en uiteraard de verbeelders, en de dichters
- Waterschap Scheldestromen
- Provincie Zeeland
- De vrijwillige suppoosten bij de **ING**ang

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming overgenomen worden

© 2024 bij ToonBeeld en de kunstenaars
medemogelijk gemaakt door:

